

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-1S/115/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019200743
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Hrašnová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1019200743.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Moniky Hrašnovej a členov senátu JUDr. Barbory Vrbovej a JUDr. Michala Davalu, Ph.D., LL.M., v právnej veci žalobcu: npráp. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXXX/X, F. E. G., v zastúpení Mgr. Marekom Tauberom, advokátom, Hviezdoslavova 11, 052 01 Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra žalovaného č. SPOU-PO-PK-3/2019 zo dňa 21.03.2019, takto

rozhodol:

- Súd žalobu z a m i e t a .
- Žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I.
Administratívne konanie

1. Žalobca bol personálnym rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 139 zo dňa 10.06.2015 prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka policajného zboru na tom skutkovom základe, že dňa 24.04.2015 v čase mimo výkonu štátnej služby o 23:05 hod. riadil osobné motorové vozidlo značky VW Golf, evidenčné číslo: F. XXXXX v F. E. G. v smere ulice Medza cez kruhový objazd po ulici J. Matušku k ulici 1. Mája, pričom z dôvodu nesprávnej techniky jazdy, ktorou ohrozoval bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, bol zastavený a kontrolovaný hliadkou PZ. Po výzve na predloženie dokladov potrebných k vedeniu a prevádzke vozidla a k preukázaniu totožnosti vystúpil bez vyzvania príslušníka PZ z vozidla a predložil občiansky preukaz, pričom z jeho dychu bolo cítiť alkohol a mal problémy s rovnováhou. Na otázku, či pred jazdou požil alkoholické nápoje, odpovedal, že áno. Z uvedeného dôvodu bol prizvaný na podrobenie sa dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu, čo odmietol. Taktiež nesúhlasil s odberom krvi. Po dostavení sa ďalšej hliadky PZ s prístrojom Alkotest Dräger na miesto kontroly žalobca z miesta ušiel, pričom bol hliadkou PZ zadržaný, boli mu nasadené putá a bol predvedený späť na miesto kontroly. Po zistení, že ide o príslušníka PZ, bol na miesto privolaný inšpekčný dôstojník, pred ktorým opakovane po poučení odmietol vykonanie dychovej skúšky ako aj možnosť odberu krvi. Tieto úkony opätovne odmietol aj v Nemocnici s poliklinikou Spišská Nová Ves po poučení lekárkou, ktorá v lekárskej správe zo dňa 25.04.2015 uviedla, že žalobca javil známky požitia alkoholu.

2. Proti personálnemu rozkazu podal žalobca rozklad, ktorý bol rozhodnutím ministra vnútra SR č. KM-OLVS-74/2015/OPK zo dňa 26.08.2015 zamietnutý. Správna žaloba žalobcu proti uvedenému rozhodnutiu bola rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/234/2015-55 zo dňa 18.05.2016

zamietnutá. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom, sp. zn. 7Sžo/82/2016 zo dňa 31.07.2018 rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/234/2015-55 zo dňa 18.05.2016 zmenil tak, že rozhodnutie ministra vnútra SR č. KM-OLVS-74/2015/OPK zo dňa 26.08.2015 podľa § 250j ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku zrušil a vec vrátil Ministerstvu vnútra SR na ďalšie konanie.

3. V rámci nového odvolacieho konania bolo opätovne posúdené napadnuté rozhodnutie spolu s doplneným dokazovaním v zmysle záverov najvyššieho súdu, a toto bolo rozhodnutím ministra vnútra SR č. SPOU-PO-PK-3/2019 zo dňa 21.03.2019 potvrdené a rozklad proti personálnemu rozkazu ministra vnútra SR č. 139 zo dňa 10.06.2015, ktorým bol žalobca, naposledy služobne zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii referent s územnou a objektovou zodpovednosťou Obvodného oddelenia Policajného zboru Levoča odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, služobného úradu Ministerstva vnútra SR, podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru zamietnutý (ďalej len „druhostupňové rozhodnutie“). Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy spočíva v tom, že žalobca potom, ako viedol osobné motorové vozidlo a javil známky požitia alkoholu, opakovane sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu dychovou skúškou v súvislosti s vedením motorového vozidla, ako aj odberu krvi za účelom zistenia prítomnosti alkoholu v krvi. Konal v rozpore s § 3 ods. 2 písm. c) ako aj § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Porušil tiež čl. 1 prílohy k nariadeniu ministra vnútra SR č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka PZ, podľa ktorého policajt rešpektuje ľudské práva, slobody a povinnosti a vyhýba sa svojvoľnému protiprávnemu konaniu. Zároveň žalobca zvlášť hrubým spôsobom porušil základné povinnosti príslušníka PZ ustanovené v § 48 ods. 3 písm. a/, g/ a n/ zák. č. 73/1998 Z. z., pretože sa nezdržal konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť PZ alebo ohroziť dôveru v tento zbor. Za splnenú považoval žalovaný aj ďalšiu zákonnú podmienku na prepustenie príslušníka zo služobného pomeru, ktorá spočíva v tom, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, predovšetkým záujmu na svedomitom plnení základných povinností a dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ. Je nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere príslušníka PZ zotrval policajt, ktorý aj napriek tomu, že bol oboznámený s opatreniami na zvýšenie disciplíny príslušníkov PZ, sa dopustil uvedeného protiprávneho konania.

II.

Rozsah a dôvody správnej žaloby (Argumentácia žalobcu)

4. Žalobca sa včas podanou správnou žalobou, pôvodne doručenu Krajskému súdu v Bratislave, domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPOU-PO-PK-3/2019 zo dňa 21.03.2019, ktorým minister vnútra SR zamietol rozklad a potvrdil personálny rozkaz č. 139 zo dňa 10.06.2015, ktorým bol žalobca prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka policajného zboru.

5. Žalobca v žalobe poukázal na to, že v zmysle § 244 zák. č. 73/1998 Z. z. o rozklade rozhoduje minister vnútra SR na základe ním ustanovenej osobitnej komisie, ktorej zloženie nebolo žalobcovi oznámené a nemohol posúdiť, či niektorý z nich nie je voči nemu zaujatý. Má za to, že týmto konaním žalovaného bolo porušené právo na spravodlivý a nestranný proces. Ďalej žalobca uviedol, že § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z. z. nedefinuje, čo sa považuje za porušenie prísahy alebo zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti a tento zákon nevymedzuje, z akých hľadísk mal správny orgán vychádzať. V prípade rozhodnutia o prepustení príslušníka PZ z tohto dôvodu zákon č. 73/1998 Z. z. síce nechal širokú možnosť uváženia, avšak táto úvaha musí zodpovedať zisteným skutkovým okolnostiam a musí mať oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení. Správny orgán nemôže rozhodovať na základe ľubovôle a prepustiť zo služobného pomeru policajta na základe údajného protiprávneho konania. Žalovaný nesprávne a svojvoľne vyhodnotil dôkazy v rozpore so skutkovými zisteniami nachádzajúcimi sa v administratívnom spise. Poukázal na časť odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Sžo 82/2016, ktorý uviedol, že...“Pokiaľ sa vykonaným dokazovaním v priebehu personálneho konania nad akúkoľvek pochybnosť nepreukáže, že príslušník PZ sa dopustil protiprávneho konania, ktorým porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, nemožno rozhodnúť o tom, že sa prepúšťa zo služobného pomeru

pre dôvod uvedený v § 192 ods. 1 písm. e) zák. č. 73/1998 Z. z.“ Podľa názoru žalobcu sa žalovaný týmto názorom najvyššieho súdu neriadil, čím porušil práva žalobcu na spravodlivú súdnu a inú právnu ochranu.

6. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný na základe právneho názoru najvyššieho súdu doplnil dokazovanie výsluchom svedkyne H. B., ktorá bola okrem žalobcu jediným priamym svedkom, avšak dôkazy hodnotil podľa ľubovôle a nikde vo svojom rozhodnutí neuviedol, aký dôkaz resp. dôkazy preukazujú nad akúkoľvek pochybnosť protiprávne konanie žalobcu dňa 24.04.2015. Žalovaný v rozhodnutí poukázal na výpoveď svedka B., avšak ten tiež jednoznačne uviedol, že nemôže určiť, kto viedol motorové vozidlo Volkswagen Golf, keďže vodiča motorového vozidla nevidel, pretože vozidlo má bočné zadné sklá a zadné sklo potiahnuté certifikovanou čiernou fóliou a bola nočná hodina. Dal do pozornosti súdu, že voči žalobcovi sa viedlo aj trestné konanie na presne tom istom skutkovom základe ako je uvedené v personálnom rozkaze. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 1T 45/2015 zo dňa 24.10.2017 bol žalobca oslobodený spod obžaloby prokurátorky pre skutok, ktorého sa mal dopustiť dňa 24.04.2015 v čase okolo 23:05hod., pričom tento skutok v obžalobe je totožný s vymedzením skutku v personálnom rozkaze. Žalobca bol oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo preukázané, že predmetný skutok spáchal. Pre úplnosť dodal, že v rámci trestného konania sa vykonal vyšetrovací pokus, ktorým sa mali preukázať tvrdenia žalobcu a svedkyne H. B. o presadení sa vo vozidle po jeho zastavení, ešte skôr ako k nemu pristúpil svedok B..

7. Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že sa žiadneho protiprávneho konania, ktoré by zakladalo jeho prepustenie zo služobného pomeru, nedopustil, rozhodnutie žalovaného považuje za nesprávne, v rozpore so zisteným skutkovým a právnym stavom a navyše žalovaný nerešpektoval rozhodnutie najvyššieho súdu.

8. Žalobca navrhol rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. c/, d/ a f/ SSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

III.

Vyjadrenie žalovaného

9. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 19.12.2019 s námietkami žalobcu nestotožnil a žalobu navrhol ako nedôvodnú zamietnuť. K námietke týkajúcej sa neoboznámia žalobcu s ustanovenou osobitnou komisiou žalovaný uviedol, že zákon č. 73/1998 Z. z. neobsahuje ustanovenie, ktoré by zakladalo povinnosť oznamovať účastníkovi konania zloženie tejto komisie.

10. Ďalej uviedol, že o prepustení policajta rozhoduje príslušný nadriadený a ten podľa zákona vo veci robí vlastný úsudok a v samostatnom personálnom konaní rozhoduje nezávisle na výsledku samostatného trestného konania. Zákon ponechal príslušnému nadriadenému kompetenciu všetky zabezpečené dôkazy v konaní hodnotiť v súlade s princípom voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 238 ods. 4 zák. č. 73/1998 Z. z., ktorý spočíva v tom, že pri hodnotení výsledkov dokazovania je príslušný nadriadený, ktorý je oprávnený rozhodnúť o prepustení policajta, slobodný. Nadriadený vyhodnotil všetky zabezpečené dôkazy v konaní o prepustení. Intenzita a závažnosť protiprávneho konania žalobcu je takého charakteru, že je nezlučiteľné s jeho ďalším zotrvaním vo výkone štátnej služby. Preto nadriadený správne vyhodnotil, že sa jedná o také protiprávne konanie, ktorým žalobca naplnil všetky podmienky prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z. z. Žalovaný nepovažoval svedkyňu H. B. za dôveryhodnú, jej výpoveď vyhodnotil ako účelovú a jej tvrdenia v rozpore so zisteným stavom veci.

11. Mal za to, že je na zhodnotení a následnom rozhodnutí ministra vnútra SR, či protiprávne konanie, ktorého sa policajt dopustí, napĺňa všetky znaky zvlášť hrubého porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti a či jeho ďalšie ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. V danom prípade minister vnútra SR protiprávne konanie žalobcu vyhodnotil ako konanie, ktoré napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zák. č. 73/1998 Z. z. a rozhodol proti nemu prijať personálne opatrenie.

IV.

Konanie pred správnym súdom a relevantná právna úprava

12. Správny súd v Bratislave bol zriadený zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 151/2022 Z.z.“) a svoju činnosť začal od 1. júna 2023.

13. V zmysle ust. § 3 ods. 3 písm. b/ zák. č. 151/2022 Z. z. výkon súdnictva prešiel od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, a to: z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.

14. Podľa ust. § 493e zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

15. Správny súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a administratívneho spisu, preskúmal v medziach žalobného návrhu a podstatných žalobných bodov (§ 134 ods. 1 SSP, § 183 SSP) napadnuté rozhodnutie správneho orgánu, ako aj postup predchádzajúci jeho vydaniu, vychádzajúc zo stavu existujúceho v čase právoplatnosti rozhodnutia (§ 135 ods. 1 v spojení s § 493e SSP), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP) a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby.

16. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení účinnom v rozhodnom čase, tento zákon upravuje štátnu službu príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby, príslušníkov Národného bezpečnostného úradu a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (ďalej len "štátna služba").

17. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z. občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prísahu, ktorá znie: "Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!".

18. Podľa § 48 ods. 3 písm. a) zák. č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

19. Podľa § 48 ods. 3 písm. n) zák. č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

20. Podľa § 48 ods. 3 písm. g) zákona č. 73/1998 Z. z., policajt je povinný v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor.

21. Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zák. č. 73/1998 Z. z., policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

22. Podľa § 233 ods. 1,2 zák. č. 73/1998 Z. z., oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

23. Podľa § 238 ods. 4 zák. č. 73/1998 Z. z., oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

24. Podľa § 241 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z., rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto

rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

25. Podľa § 241 ods. 3 zák. č. 73/1998 Z. z., v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

26. Podľa § 247a zák. č. 73/1998 Z. z., na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní 52) okrem výkonu rozhodnutia.

27. Podľa čl. 1 ods. 1 písm. c) nariadenia ministra vnútra SR č. 18/2008 o niektorých konaniach, ktoré zakladajú dôvod prepustenia príslušníka PZ zo služobného pomeru, poruší policajt služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, keď vedie motorové vozidlo v čase osobného voľna pod vplyvom alkoholu alebo iných návykových látok.

V.

Právne posúdenie správnym súdom

28. Predmetom prieskumu pred správnym súdom bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie – personálny rozkaz ministra vnútra SR o prepustení žalobcu zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru.

29. Z obsahu administratívneho spisu ako i z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí vyplýva, že dôvodom prepustenia žalobcu bola tá skutočnosť, že dňa 24.04.2015 v čase mimo výkonu štátnej služby o 23:05 hod. riadil osobné motorové vozidlo značky VW Golf, evidenčné číslo: F. XXXXX v F. E. G. v smere ulice Medza cez kruhový objazd po ulici J. Matušku k ulici 1. Mája, pričom z dôvodu nesprávnej techniky jazdy, ktorou ohrozoval bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, bol zastavený a kontrolovaný hliadkou PZ. Po výzve na predloženie dokladov potrebných k vedeniu a prevádzke vozidla a k preukázaniu totožnosti vystúpil bez vyzvania príslušníka PZ z vozidla a predložil občiansky preukaz, pričom z jeho dychu bolo cítiť alkohol a mal problémy s rovnováhou. Na otázku, či pred jazdou požil alkoholické nápoje, odpovedal, že áno. Z uvedeného dôvodu bol prizvaný na podrobenie sa dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu, čo odmietol. Taktiež nesúhlasil s odberom krvi. Po dostavení sa ďalšej hliadky PZ s prístrojom Alkotest Dräger na miesto kontroly žalobca z miesta ušiel, pričom bol hliadkou PZ zadržaný, boli mu nasadené putá a bol predvedený späť na miesto kontroly. Po zistení, že ide o príslušníka PZ, bol na miesto privolaný inšpekčný dôstojník, pred ktorým opakovane po poučení odmietol vykonanie dychovej skúšky ako aj možnosť odberu krvi. Tieto úkony opätovne odmietol aj v Nemocnici s poliklinikou Spišská Nová Ves po poučení lekárkou, ktorá v lekárskej správe zo dňa 25.04.2015 uviedla, že žalobca javil známky požitia alkoholu.

30. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy videl žalovaný v tom, že žalobca potom, ako viedol osobné motorové vozidlo a javil známky požitia alkoholu, opakovane sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu dychovou skúškou v súvislosti s vedením motorového vozidla, ako aj odberu krvi za účelom zistenia prítomnosti alkoholu v krvi, čím konal v rozpore s ustanovením § 3 ods. 2 písm. c/ ako aj § 4 ods. 2 písm. c/ zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov. Porušil tiež čl. 1 prílohy k nariadeniu ministra vnútra SR č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka PZ, podľa ktorého policajt rešpektuje ľudské práva, slobody a povinnosti a vyhýba sa svojvoľnému a protiprávnemu konaniu. Zároveň žalobca zvlášť hrubým spôsobom porušil aj základné povinnosti príslušníka PZ ustanovené v § 48 ods. 3 písm. a/, g/ a n/ zákona, pretože sa nezdržal konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť PZ alebo ohroziť dôveru v tento zbor. Za nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby žalovaný považoval zotrvanie príslušníka PZ, ktorý aj napriek tomu, že bol oboznámený s opatreniami na zvýšenie disciplíny príslušníkov PZ, sa uvedeného protiprávného konania dopustil.

31. Úlohou správneho súdu pri preskúvaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného bolo predovšetkým posúdenie opodstatnenosti záveru, že správanie žalobcu naplnilo svojou intenzitou znaky zvlášť hrubého porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti a že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z.

32. Zákonodarca v právnej norme § 233 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z. z. ustanovuje oprávnenému orgánu povinnosť postupovať pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady a súčasne povinnosť posudzovať rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania. Z ust. § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. vyplýva, že oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Hodnotenie dôkazov predstavuje zložitý myšlienkový postup, v rámci ktorého správny orgán na základe svojich logických úvah v zmysle zákonnej úpravy a účelu zákona dospeje k určitým (nie však svojvoľným) záverom, ktoré musí zdôvodniť v odôvodnení svojho rozhodnutia.

33. Správny súd má za to, že správnymi orgánmi vyhodnotenú žalobcu ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy a služobných povinností nevybočuje z medzí a hľadísk stanovených zákonom, ktorý vymedzil služobným orgánom priestor pre samostatné správne uváženie následkov zisteného porušenia služobných povinností, ako aj okolností viažucich sa k osobe žalobcu. Skutkový stav, z ktorého žalovaný vychádzal, má podklad v dôkazoch, ktoré si správne orgány zaobstarali zákonným spôsobom. Posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti je predmetom správneho uváženia žalovaného a súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie správneho orgánu v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom“, pretože by tým vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží. Z § 27 ods. 2 SSP vyplýva, že pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba to, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Správny súd neposudzuje účelnosť, hospodárnosť a vhodnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy.

34. Dôkazmi, z ktorých správny orgán vychádzal a ktoré sú súčasťou administratívneho spisu, sú zápisnice o výsluchu osôb na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci – nstržm. A. I. a stržm. J. K. E. zo dňa 05.05.2015, L. J. H. M. zo dňa 06.05.2015, npor. A. B. zo dňa 11.05.2015, H. N. B. zo dňa 12.05.2015, ppráp. O. E. a E. H. P. zo dňa 13.05.2015, ako aj lekárska správa H. N. B., v ktorej lekárka konštatovala, že žalobca javil známky požitia alkoholu. Taktiež bol v súlade s právnym názorom najvyššieho súdu doplnený výsluch H. B., dňa 31.01.2019, pri výsluchu ktorej sa právny zástupca žalobcu priamo zúčastnil.

35. Správny súd zastáva názor, že vyhodnotenie zistených skutkových okolností žalovaným zodpovedalo zásadám logického myslenia a správnej aplikácie zákonných ustanovení. Žalobca namieťa, že žalovaný nesprávne a svojvoľne vyhodnotil dôkazy v rozpore so skutkovými zisteniami nachádzajúcimi sa v administratívnom spise, s čím sa správny súd nestotožnil. Bolo na správnom orgáne vykonávajúcom dokazovanie a jeho úvaha, akú hodnovernosť, dôkaznú silu a schopnosť zvrátiť závery vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí, a to predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy, ktoré mal v priebehu konania k dispozícii. Skutkové okolnosti majú oporu vo vykonanom dokazovaní. K prekročeniu diskrečnej právomoci v prejednávanej veci podľa názoru súdu nedošlo.

36. Žalobca namieťa, že žalovaný neuviedol, aký dôkaz, resp. dôkazy preukazujú nad akúkoľvek pochybnosť protiprávne konanie žalobcu dňa 24.04.2015, s uvedeným tvrdením však nemožno súhlasiť. Z výpovede p. B., na ktorú žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal, jednoznačne vyplynulo, že žalobca v čase prebiehajúcej kontroly, v čase po predložení dokladov a potom, ako potvrdil E. B., že pred jazdou požil alkoholické nápoje, sadol do svojho motorového vozidla a zacúval toto na kraj cesty, kde motorové vozidlo zaparkoval medzi ostatné vozidlá. Z tohto konania žalovaný vyvodil záver o tom, že žalobca viedol motorové vozidlo a následne na výzvu policajta B. a výzvu inšpekčného dôstojníka opakovane po poučení odmietol vykonať dychovú skúšku na zistenie alkoholu v dychu ako aj možnosť odberu krvi. Správny súd mal z výpovede p. B. zo dňa 11.05.2015 za zrejmé, že záver žalovaného je založený na skutkovom zistení plynúceho z výpovede svedka, že žalobca preukázateľne viedol svoje osobné motorové vozidlo, keď počas cestnej kontroly.. „bez pokynu sadol do svojho vozidla, naštartoval motor a zacúval do radu parkujúcich vozidiel na ulici A. H.“.. Uvedené potvrdzujú aj výpovede Nstržm. Orlovského a stržm. J. E. zo dňa 05.05.2015, ktorí po príchode videli čierny VW Golf, ktorý bol zaparkovaný na ulici A. H. na parkovacom mieste smerom k ceste, ako i Práp. Nagya a nstržm. Czebika, ktorí vo svojej výpovedi dňa 13.05.2015 uviedli, že vozidlo bolo odparkované na ulici J. Matušku prednou časťou bližšie k vozovke.

37. V súvislosti s trestným konaním, ktoré bolo proti žalobcovi vedené, správny súd uvádza, že pre posúdenie protiprávnosti konania príslušníka PZ príslušným orgánom nie sú rozhodujúce závery trestného konania, pretože porušenie služobnej prísahy, či služobných povinností nemusí nutne dosiahnuť intenzitu trestného činu. A pokiaľ aj bol žalobca v trestnom konaní oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal žalobca (vo vzťahu k skutkovej otázke, či viedol

žalobca motorové vozidlo predtým, ako bol zastavený policajnou hliadkou), uvedené nebráni tomu, aby v personálnom konaní rozhodol správny orgán o predmete konania bez ohľadu na výsledok trestného konania, a to aj na základe sprievodných skutkových okolností a správania žalobcu, ktoré sa odohrali v rámci riešenia kontroly vodiča po zastavení predmetného motorového vozidla policajnou hliadkou. V tejto súvislosti dáva správny súd do pozornosti, že protiprávne konanie, ktorého sa žalobca dopustil, nie je totožné s tým, pre ktoré bola podaná obžaloba v tom zmysle, že osobné motorové vozidlo riadil pred zastavením hliadkou PZ, hoci v čase zastavenia sedel na mieste vodiča, ale bolo posudzované jeho (protiprávne) konanie, ktorého sa dopustil počas kontroly hliadkou PZ. Protiprávne konanie žalobcu je podrobne zadokumentované vo výpovediach jednotlivých svedkov, pričom žalovaný v rámci svojej voľnej úvahy toto konanie žalobcu vyhodnotil ako porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom (vrátane skutočnosti, že sa žalobca pokúsil z miesta kontroly vzdialiť a musel byť príslušníkmi PZ s použitím nasadenia pút dovedený späť k miestu výkonu kontroly) s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Rozpor vo výpovediach svedkov v otázke určenia okamihu, kedy začal žalobca argumentovať tým, že kontrolované vozidlo pred zastavením policajnou hliadkou neriadil, nemá, ani podľa názoru súdu, vplyv na záver o protiprávnosti jeho konania počas kontroly, ktoré bolo náležitým spôsobom zistené a na základe dôkazov aj vyhodnotené.

38. Správny súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že na činnosť príslušníkov PZ sú kladené vyššie nároky, tak počas priameho výkonu štátnej služby, ako aj mimo neho. Každý príslušník má väčšiu zodpovednosť za svoje konanie a pri svojom povolaní a profesii má byť svojím správaním vzorom vo vzťahu k ostatným občanom. Požiadavka zodpovedného prístupu príslušníka PZ k rešpektovaniu právnych predpisov vyplýva z jeho právneho postavenia, ako aj z úloh, ktorými sa zúčastňuje na plnení funkcií štátu. Preto sa vyžaduje ich dodržiavanie a predpokladá sa, že každý príslušník PZ v rámci svojho postavenia ich bude príkladne a striktné rešpektovať tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prísaha, a to aj v čase služobného voľna, príp. v rámci výkonu kontroly dodržiavania pravidiel cestnej premávky príslušníkmi PZ v prípade, ak je iný príslušník PZ kontrolovanou osobou. Akceptovaním hrubého protiprávneho konania žalobcu pri cestnej kontrole, tak ako bolo zistené správnym orgánom, by v prípade jeho ponechania v služobnom pomere mohla vzniknúť oprávnená obava, že by mohlo dôjsť k zníženiu úrovne disciplíny aj u ostatných policajtov.

39. Správny súd taktiež nepovažuje námietku žalobcu týkajúcu sa neoznámenej zloženia osobitnej komisie ustanovenej podľa § 244 zák. č. 73/1998 Z. z. za účelom prípadnej námietky zaujatosti za dôvodnú. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že o rozklade rozhoduje minister na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie. Osobitná (rozkladová) komisia je v zmysle čl. 27 ods. 1 písm. h/ Organizačného poriadku Ministerstva vnútra SR publikované vo Vestníku Ministerstva vnútra SR č. 39/2015 poradným orgánom ministra, ktorej návrh rozhodnutia nie je pre ministra záväzný, má iba odporúčací charakter. Zákon č. 73/1998 Z. z. výslovne neukladá povinnosť správneho orgánu informovať účastníka konania o zložení osobitnej (rozkladovej komisie), preto nemožno nesplnenie tejto povinnosti žalovanému v konaní vytýkať. Uvedený zákon rovnako nedáva právo účastníkovi konania vyjadrovať sa k návrhu osobitnej komisie na rozhodnutie, ktorý je predkladaný ministrovi a nemá preň záväzný charakter.

40. Správny súd po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného v rozsahu žalobných námietok dospel k záveru, že žalovaný pri rozhodovaní o rozklade proti personálnemu rozkazu postupoval v súlade so zákonom, rozhodnutie založil na dostatočne zistenom skutkovom stave a svoje rozhodnutie riadne a vyčerpávajúco aj odôvodnil.

41. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol súd tak, že žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

42. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému trovy konania nepriznal, pretože v správnom súdnom konaní orgánu štátnej správy možno ich náhradu priznať iba výnimočne.

43. Senát správneho súdu v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia správneho súdu na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky prostredníctvom

Správneho súdu v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a/ má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b/ ide o konania o správnej žalobe podľa 6 ods. 2 písm. c/ a d/; c/ je žalovaným Centrum právnej pomoci.